

ΕΥΘΥΝΗ ΜΗΔΕΝ! (Ιούλιος 2007)

Συγγραφέας: Εφημερίδα "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ"

Ο Πρωθυπουργός δεσμεύτηκε. Ότι θα αναστήσει το δάσος. Και απαιτεί από τον πολίτη να δώσει βάρος στην υπόσχεσή του. Προφανώς επειδή σπανίως υπόσχεται και όταν προβαίνει σε δεσμεύσεις, τις τηρεί.

Ψευδής είναι η εικόνα που έχει ο Κώστας Καραμανλής για τον πολίτη. Αν την έχει, βεβαίως, και δεν ήταν απλώς μια κουβέντα, επειδή έπρεπε στην εκφορά του λόγου να συμπεριλάβει κάτι και για τις καταστροφικές πυρκαγιές. Ο πολίτης δεν εμπιστεύεται τέτοιου είδους δεσμεύσεις, διότι έχουν διατυπωθεί και στο παρελθόν, αλλά αποδείχτηκαν άνευ σημασίας.

Δεν είναι χθεσινός στο μέγαρο Μαξίμου ο Κ. Καραμανλής. Διανύει το τέταρτο έτος της πρωθυπουργίας του. Και κατ' έτος επαναλαμβάνει πάνω-κάτω τις ίδιες δεσμεύσεις: τη φροντίδα για τον πολίτη και το περιβάλλον. Κατακάηκε πριν από ένα χρόνο η Χαλκιδική και ο Ταύγετος, αλλά στην ανασυγκρότηση του μηχανισμού δασοπροστασίας -πρόληψη και καταστολή- δεν άλλαξε τι. Άλλαξε στις προθέσεις της κυβέρνησης για το «ξεπερασμένο» άρθρο 24 του Συντάγματος.

Υπερηφάνως και δεσμευτικώς ανακοινώθηκαν προ τριμήνου και οι αποφάσεις της να λειτουργήσει επιτέλους, φέτος, με διαφορετική νοοτροπία και αποτελεσματικότητα, λαμβανομένης υπόψη της επιβάρυνσης του κλίματος. Το αποτέλεσμα; Καμένη σκυτάλη -ένα καρβουνιασμένο κλαρί από την Πάρνηθα- παρέδωσε ο Ιούνιος στον Ιούλιο.

Ουδεμία ευθύνη ουδενός υπουργού κατελόγισε ο πρωθυπουργός, μιλώντας στο προσυνέδριο της Ν.Δ. για... το περιβάλλον. Δεν εντόπισε ολιγωρία, έλλειψη συντονισμού, αδυναμία εκτέλεσης καθήκοντος. Και να έχει ήδη ζητήσει μια παραίτηση. Έστω συμβολικά. Από ευαισθησία. Πολιτική ευφυΐα, έστω. Όλα έγιναν κανονικά. Ο μόνος υπεύθυνος είναι ο καιρός, επειδή έκανε πολλή ζέστη. Άρα, δεν υπάρχει λόγος να εισακουστεί και η παραίνεση του Προέδρου της Δημοκρατίας προς όλα τα κόμματα, για χάραξη εθνικής πολιτικής στον τομέα «προστασία

περιβάλλοντος». Δεσμευτικής για τη σημερινή κυβέρνηση, την αυριανή και τη μεθαυριανή.

Εθνική πολιτική υπάρχει, κ. πρόεδρε. Είναι αυτή που εφαρμόζεται χρόνια τώρα και, μόνο στην περίοδο 2000-2006, έχει κοστίσει την αποτέφρωση 1,5 εκατομμυρίου στρεμμάτων με πράσινο. Την ίδια ακριβώς περίοδο, η Ελλάδα δεν έχει εισπράξει από τα κοινοτικά ταμεία για δασοπροστασία ούτε 1 από τα 25 εκατομμύρια ευρώ, που εδικαιούτο από τα κονδύλια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όπως αποκάλυψε ο Α. Αλαβάνος. Προφανώς, την πολιτική αυτή εξακολουθεί να ενστερνίζεται η κυβέρνηση της Ν.Δ., γι' αυτό και δεν τράβηξε ούτε ένα αυτί ο Κ. Καραμανλής.

Τι αξία εξάλλου έχει το δάσος, αν δεν αξιοποιηθεί επιχειρηματικά ή ιδιωτικά, αν δεν εμπλουτιστεί με εγκαταστάσεις πλούσιες σε τιμέντο, μέταλλο, γυαλί, λούστρο, θόρυβο, μονοξείδιο του άνθρακα και μπόχα;

Κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 2 Ιουλίου 2007, σ. 2.